

ner. I modsætning til private kreditorer har offentlige myndigheder ofte heller ikke mulighed for at afbryde forholdet til den pågældende skyldner.

Spm. nr. S 561

Til statsministeren (21/11 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Hvad agter statsministeren at foretage sig for at stoppe afgangens af ministeriernes embedsmænd, som flygter på grund af, at de sættes til politisk arbejde?«

Begrundelse

Som det bl.a. fremgår af Børsen den 17. november 2000, så flygter embedsmænd fra ministerierne. Årsagen angives at være det forhold, at regeringen misbruger embedsmændene til at lave arbejde, der er politisk og partipolitisk.

Da statsministeren tiltrådte i 1993 lovede han en helt ny (og bedre) politisk moral. Det forhold, at regeringen misbruger embedsmænd til partipolitisk arbejde vidner ikke om en ny og bedre moral hos regeringens ministre.

Det må derfor forventes, at statsministeren sørger for, at dette misbrug af embedsmænd bliver bragt til ophør.

Svar (1/12 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Spørgeren har i sin begrundelse for spørgsmålet henvist til en artikel i dagbladet Børsen den 17. november 2000. Jeg har på den baggrund indhentet en udtalelse fra finansministeren.

Finansministeren har oplyst følgende:

»Spørgsmålet er begrundet i en avisartikel i Børsen d. 17. november 2000, der alene baseres på én tidligere medarbejders anonyme udtalelse. Der er dermed ikke belæg for, at den i artiklen udtrykte holdning kan generaliseres til at være gældende for hele statsadministrationens embedsmænd.

Rammerne for embedsmænds arbejde er tidligere belyst i flere sammenhænge f.eks. i »Fagligt etiske principper i offentlig administration«, 1993, udgivet af DJØF's faglige etiske arbejds-

gruppe, formand Lars Nordskov Nielsen og i betænkning nr. 1354 »Forholdet mellem minister og embedsmænd« fra maj 1998.

De rammer, der er skitseret i ovenstående publikationer, er ikke overtrådt.«

Jeg skal henholde mig hertil.

Spm. nr. S 640

Til socialministeren (28/11 2000) af:

Tom Behnke (FRI):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange foranstaltninger for utilpassede unge der p.t. eksisterer, samt hvor mange ressourcer disse lægger beslag på, og oplyse så vidt muligt, om både det finansielle aspekt og om hvor mange, der rent fysisk er beskæftiget i disse foranstaltninger?«

Begrundelse

Med jævne mellemrum bliver det i dagspressen fremhævet, at utilpassede unge beslaglægger enorme ressourcer – såvel menneskelige som økonomiske. Seneste eksempel er en kun 11-årig dreng på Fyn, der p.t. er i en »foranstaltning«, som lægger beslag på otte pædagoger til en pris af 2,3 millioner kroner om året.

Summer af denne størrelse kan ikke med rimelighed betragtes som en god forvaltning af skatteborgenes penge. Tilmed står der i samme artikel, fra torsdag den 23. november 2000, at der ikke eksisterer en egentlig oversigt over, hvor ofte disse foranstaltninger er nødvendige, og hvad de koster.

Svar (4/12 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Socialministeriet har ikke tilstrækkelige informationer til at kunne besvare spørgsmålet. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke foreligger en særlig statistisk registrering, hvor »utilpassede unge« er udskilt til en særlig gruppe. I tilknytning hertil vil der kunne være spørgsmål om en mere specifik afgrænsning af gruppen. Ministeriet har til brug for den endelige besvarelse på spørgsmålet bedt Amtrådsforeningen og Kommunernes Landsforening om en udtalelse.